

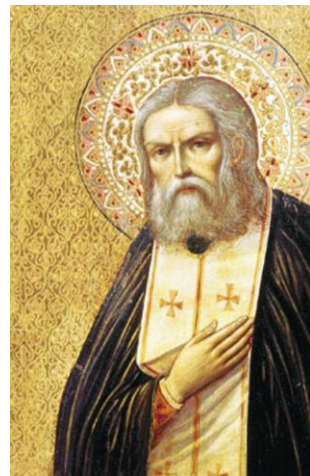
DIN MINUNILE SFÂNTULUI SERAFIM DE SAROV († 2 IANUARIE 1833)

❖ Ioan Semionov Uteațki, din familie de țărani din gubernia Pavlovsk, care domiciliază în Rostov pe Don declara în 25 iulie 1903 următoarele: Fiica sa Elena, în vârstă de 8 ani, suferea încă de la naștere de dureri de inimă și se plângea mereu părinților. Drept urmare, doctorii spitalului din Rostov au diagnosticat-o cu insuficiență cardiacă. În data de 21 iulie, în urma apropierii sale de moaștele Preacuviosului, a simțit dintr-odată că inima începe să-i bată foarte tare și la fel de repede ritmul ei a revenit la normal. Bolnava a început să simtă slăbirea treptată a bolii și în prezent se consideră cu desăvârșire vindecată.

❖ Domnul Uteațki însuși suferea de 12 ani din cauza durerilor de cap și a somnolenței, care-l transformaseră într-un om incapabil să muncească, dar apropiindu-se de moaștele Preacuviosului în 20 iulie a primit o mare ușurare și, de asemenea, se consideră vindecat prin mijlocirea harică a Preacuviosului Serafim.

(Nr.48 din Cronică)

(Noi minuni ale Sf.Serafim de Sarov, traducere din limba rusă de Oxana Toporcean)

Sf. Serafim de Sarov,
icoană

DIN MINUNILE SFÂNTULUI NICHIFOR LEPROSUL († 4 IANUARIE 1964)

În luna iunie a anului 2009 am născut prematur la Spitalul Papageorghiu din Tesalonic. În aceeași lună, din cauza unor probleme de sănătate ale copilășului meu, am fost transferați cu elicopterul la Atena, la Spitalul pentru Copii Sfânta Sofia. În timpul șederii noastre acolo, l-am cunoscut, dintr-o carte pe care ne-a dăruit-o un părinte athonit, pe Cuviosul Nichifor Leprosul. Noul nostru născut avea probleme cardiace și respiratorii, iar doctorii ne-au spus că avea nevoie de o intervenție chirurgicală.

Acesta era motivul pentru care nu se hrănea cum trebuie și ar fi fost necesar mult timp până să poată fi hrănit cu biberonul, ca apoi să îl putem lua acasă. Era încă hrănit artificial. Neliniștea sporea de la o zi la alta și nu știam ce să credem, din moment ce ne aflam la terapie intensivă; la vizita care dura câte o jumătate de oră, de două ori pe zi, vedeam cum copilășul nostru uneori se simțea bine, iar alteori rău.

Văzând părintele athonit toate aceste probleme și făcându-se părtaș la suferința noastră, ne-a încredințat sfintele moaște ale Cuviosului Nichifor Leprosul, care se păstrează într-o raclă, zicându-ne: „Să închinați copilul trei zile la rând, făcând semnul crucii cu moaștele peste incubator!” Și așa am făcut. Dimineața, după ce am citit Paraclisul Sfântului, am plecat spre spital. Am intrat la terapie intensivă și am închinat atât pe copilul nostru cât și pe ceilalți copii cu sfintele moaște. La amiază, mergând la a doua vizită, înainte ca toți părinții să intre, a ieșit medicul de gardă și ne-a spus: „Nu știu ce s-a întâmplat, dar astăzi toți copiii sunt bine. Nu pot spune mai multe și nici nu-mi pot explica.”

Noi îndată ne-am privit cu uimire și am zâmbit. Cuviosul Nichifor nu a întârziat să ne asculte rugăciunile și să ne arate dragostea sa. În următoarele două zile am mers iarăși să-l vedem. Am continuat să ne rugăm și să-l închinăm. După numai câteva zile, cu toate că doctorii ne spuneau că îi va lua mult până să poată fi hrănit cu biberonul, am mers într-o dimineață și am descoperit ceva surprinzător: Bebelușul nostru mâncase deja o cantitate mare de lapte cu biberonul. „În patru-cinci zile veți pleca acasă”, ne-a zis doctorul cu admirație. (Aris-Dora Stamu)

Sf. Nichifor Leprosul,
icoană